

VELYKŲ VARPAI TEPRADŽIUGINA VISUS

1991 m. Velykos

Mieli Broliai ir Sesės Kristuje.

Džiaugsmo, santūraus pasididžiavimo, nuogastavimo ir viltingo tikėjimo į šviesesnę tautos ateitį nuotaikoje švenčiame šių metų Velykas.

Džiaugiamės, kad tauta ir okupacinės sąlygose tiek daug atsiekė politinėje, kultūrinėje, socialinėje ir religinėje srityse.

Džiaugiamės, kad tauta nesusvyravo ir nepasimetė grąšinimų bei blokadų akivaizdoje. Su daina ji sausio 13 sutiko atomatus ir tankus, o vasario 9 plebiscitu visam pasauliui pareiškė: mes norime būti laisvi, demokratinė nepriklausoma respublika.

Mes nuogastaujame dėl Kremliaus užsispyrimo visomis priemonėmis išlaikyti Lietuvą sovietiniame lageryje, tačiau, su visa tauta, pasitikėdami Dievo Apvaizda ir tiesos pergale, viltingai žvelgiame į ateitį. "Ar gali būti kitaip, jei mus gina didžiosios pasaulio galybės – Tikėjimas, Meilė, Viltis ir Tiesa?" – rašo kruvinojo sekmadienio liudininkė Marytė Kontrimaitė sausio mėnesio "Dienovidyje".

Šioje nuotaikoje švenčiamos Velykos mus dar labiau suartina su Kristumi, kurio gyvenimo kelyje, nuo gimimo iki prisikėlimo, įžvelgiame asmeninį gyvenimo ir tautos istorijos raidą.

Protu ir tikėjimu žinome, kad, kaip ir Kristus, kiekvienas esame Dievo pašaukti atlikti mums skirtą misiją šiame pasaulyje. "Dievas mane sutvėrė, kad atlikčiau jam specifinį patarnavimą", sakė kardinolas Neuman. "Jis man pavedė darbą, kurio niekam kitam nepatikėjo... jei aš sergu, jei aš esu nuliūdime, mano liga, mano sielvartas tarnauja Jam. Jis nieko nedaro veltui".

Skirtinguose luomuose ir profesijose atliekame savo gyvenimo misiją, bet mūsų gyvenimas, kaip ir Kristaus, nors atžymėtas kančia, skausmu, apsvylimais ir mirtimi, bet bus apvainikuotas garbinu prisikėlimu.

"Gyvenimo vargai, kančios ir neišvengiama mirtis krikščionio nesužlugdo, bet padaro daug kilnesniu ir viltingai ruošia

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Juventus, 28 – Parque da Moóca
03124 SÃO PAULO. – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr\$. 2.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr\$. 10.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr\$. 200,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius. Perlaides ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina: Cr\$. 50,00.

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 5.000,00.

jam amžiną garbę' (plg. Rom 4 16 17)
nes jis žino, kad "jei kenčiame su Kristu
mi, su juo karaliausime' (2 Tim 2 12
ir "kaip Adome visi mirsime. taip Kris
tuja visi būsime atgaivinti" (1 Kor 15, 20)

Verkusio dėl savo tautos Kristaus kančia ir prisikėlimas yra mūsų tautai stiprybės, paguodos ir tikėjimo į tiesos pergalę šaltinis. Rūpintojėliai, koplytstulpiai ir pakelės kryžiai lietuviui visada priminė, kad Kristaus gyvenimo kelias yra ir jo kelias. Sovietinio siautėjimo metais nugriauti kryžiai šiandien vėl atstatomi ir vėl tautai teikia stiprybę jos dorovinio atsinaujinimo ir laisvės siekime.

Kai kruvinąjį sekmadienį kun. A. Kleina, apgultuose parlamento rūmuose pabaigęs maldas, pasiėmė kryžių su palmės šakele ir ruošėsi išeiti, apsaugos vyrai prašė: "Kunige, palik mums kryžių – su juo mes būsime stipresni". (Katalikų Pasaulis, sausio mėn.).

Šventų Velykų proga sveikinu visus – išeivijoje ir tėvynėje. linkėdamas kryžiaus ženkle likti stipriais ir ištvermingais. Su prasminga viltimi linkiu visiems atšvęsti Kristaus istorinį ir mūsų asmeninį bei tautos būsimąjį prisikėlimą.

Vysk. Paulius A. Baltakis, O.F.M.

KANADOS PARLAMENTAS
SMERKIA SOVIETUS

Šie atstovų rūmai kaltina sovietus brutaliu ir nepriimtiniu pasipriešinimo palaužimu Lietuvoje, kreipiasi į prezidentą Gorbačiovą ir Sovietų Sąjungos vadovybę, kad susilaikytų nuo tolimesnių išpuolių prieš žmones ir demokratiškai išrinkta valdžia Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje. Atstovų rūmai prašo Sovietų Sąjungą tvirtai laikytis Helsinkio Baigminio akto ir Paryžiaus nutarimų įsipareigojimų, ieškant sprendimų, atsižvelgiant į pagrindinius žmogaus teisių ir laisvės principus. Vertindami ilgalaikę Kanados vyriausybės politiką de jure nepripažinti Baltijos valstybių įjungimo į Sovietų Sąjungą, šie atstovų rūmai patvirtina 1990 metų kovo mėnesio rezoliuciją, remdami ir toliau pabaltiečių teisę patiems nulemti savo ateitį.

KLB Inf.

DEMESIO!

ISLANDIJOS ALTINGO
REZOLIUCIJA

1991 m. vasario 11 dieną Islandijos Altingas (Parlamentas) priėmė sutarimą, kuriuo patvirtino ankstesnį, 1922 metų, Lietuvos Respublikos nepriklausomybės pripažinimą ir pavedė Islandijos Vyriausybei kuo greičiau užmegzti diplomatinis santykius su Lietuvos Respublika.

Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba sveikina šį Islandijos parlamento žingsnį, atitinkantį Paryžiaus Chartijos dvasią, kaip moralios politikos pergalę valstybių tarpusavio santykiuose. Šis aktas atveria geresnes perspektyvas būsimai demokratinei Europai. Tebūnie tai bendrija, savo ateitį nusprendusi grįsti aukščiausiomis žmonijos vertybėmis. Islandija jau žengia ryžtingą žingsnį, nepaisydama šiurkštaus politinio spaudimo grėsmės.

Lietuva priima ištiestą Islandijos ranką su gilia pagarba ir brolišku dėkingumu.

V. Landsbergis
Lietuvos Respublikos
AT Pirmininkas

Vilnius, 1991 m. vasario 15 d.

DANIJA PASIRAŠO SUTARTĮ
SU LIETUVA

Lietuvos ir Danijos užsienio reikalų ministrai šiandien Kopenhagoj pasirašė sutartį, kuria patvirtino, kad Danija ateity atstatys diplomatinis santykius ir Lietuvos nepriklausomybės pripažinimą. Šiuo žingsniu Danija seka Islandijos pavyzdžiu, nors jis skiriasi tuo, kad nutarimas yra atsargesnis ir labiau sąlygiškas. Turimomis žiniomis, Danija pripažins

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 – V. Prudente

Fone: 274-0677, Res: 274-1886

Lietuvos Respubliką laida, todėl tam žygiui bus palankios sąlygos. Sutartį pasirašė Lietuvos užsienio reikalų ministras Algirdas Saudargas ir Danijos užsienio reikalų ministras Uffe Elleman-Jensen. Signatarai abipusiai patenkinti sutartimi, iš Kopenhagos pranešė Darius Sužiedėlis.

PAMALDOS UŽ ŽUVUSIUS
VILNIUJE

Sausio 20 d. Londono lietuviai pagerbė savo tautos didvyrius, už juos melddamiesi.

11 val. Šv. Mišias atnašavo kun. Ričardas Repšys MIC už žuvusius Lietuvos didvyrius, kurie gynė savo tautos laisvę. Prieš Mišių auką, kun. R. Repšys perskaitė žuvusių vardą, pavardę ir amžių prie šventovėje esančios paminklinės lentos žuvusiems už Lietuvos laisvę 1918-20 metais ir uždegė po žvakę kiekvienam. Šiom apeigom vadovavo Gajutė O'Brien ir Nijolė O'Brien. Kun. R. Repšys pasakė pamokslą, jausmingai pabrėždamas, kad nieko kilnesnio pasaulyje nėra, kaip atiduoti savo gyvybę už savo tautos laisvę.

NATO REMIA PABALTIEČIŲ
SIEKIUS, PERSPĖJA MASKVA

Šešiolikos NATO valstybių užsienio reikalų ministrai gruodžio 19 d. Briuselyje išreiškė savo paramą Pabaltijo respublikų nepriklausomybei. Jų pareiškimas sako: "Mes remiame pabaltiečių lūkesčius ir jų teisėtus siekius. Mes raginame sovietų valdžią ir toliau siekti sprendimo derybų keliu, vedant teisingą ir atvirą dialogą su demokratiškai išrinktais trijų Pabaltijo respublikų vadovais.

JAV valstybės sekretorius susirinkimo dalyviams pareiškė, jog "mes ir toliau spaudžiame sovietus, norėdami užtikrinti, kad bet kokia Vakarų jiems teikiama parama turi sutapti su demokratijos ir rinkos ūkio tikslais".

Panašiai tą pačią dieną pasisakė JAV Valstybės Departamento atstovas Richard Boucher. Ir jis ragino sovietų vyriausybę taikingai išspręsti savo disputą su Pabaltijo valstybėmis. Atsakydamas į klausimą apie Gorbačiovo aštręjančią kritiką, nukreiptą ypač prieš Pabaltijo valstybes, jis pareiškė, kad "nereikėtų grasinti, bauginti ir naudoti prievartą". Pasak Boucher, JAV ilgalaikė politinė pozicija yra paremta įsitikinimu, kad "Pabaltijo padėtis turi būti išspręsta taikiu keliu".

(ELTA)

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 1º and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

REMIA LIETUVOS RESPUBLIKA

Europos Parlamente

Sausio 25 d. Europos Parlamentas 257 balsais prieš devynius, keturiems susilaikius, priėmė rezoliuciją dėl padėties Baltijos valstybėse. Joje sakoma, jog Parlamentas buvo giliai sukrėstas sovietų karinės intervencijos Baltijos respublikose (Lietuvoje ir Latvijoje), pažeidusios tarptautinę teisę, Helsinkio sutartis bei naują Sąjunginę sutartį, prez. Gorbačiovo siūlomą penkiolikai respublikų. Tos intervencijos pasekmės – daug žuvusių ir sužeistų.

Turėdamas omenyje grėsmę tarptautinei padėčiai, ir kadangi Lietuvos, Estijos ir Latvijos respublikos teisiškai yra demokratinės respublikos, pasižadėjusios gerbti savo tautinių mažumų teises. Europos Parlamentas ypatingai susirūpinęs dėl demokratiškai išrinktų parlamentų laikymo faktiškai apsiausties stovyje. Europos Parlamentas griežtai smerkia sovietų karinę agresiją ir pareiškia savo užuojautą aukų šeimoms; sutinka su Tarybos pareiškimu suteikt E.E. Bendruomenei teisę peržiūrėti finansinių bei techninių pagalbų Sovietų Sąjungai pažadus ir reikalauja atitraukti papildomas karines pajėgas, kurios buvo pasiūstos į Pabaltijį.

Parlamentas vėl ragina atnaujinti dialogą tarp Sovietų ir Baltijos vyriausybių dėl Baltijos valstybių ateities, respektuojant tautų istorines teises ir sustabdžius jėgos naudojimą. Be to, nutarė pasiūsti į Baltijos valstybes Europos Parlamento delegaciją padėčiai stebėti ir ragina prezidentą Gorbačiova, kad ištirtų kas kaltas dėl minėtos karinės agresijos.

Britų Darbo partijoje

Sausio 30 dieną Britų Darbo partijos rykdomasis komitetas priėmė Pabaltijio klausimu pareiškimą, kuriuo griežtai pasmerkė sovietų valdžios ir taip vadinamų nacionalinių gelbėjimo komitetų smurto veiksmus Baltijos respublikose. Pasibaišėtinis šaudymas į beginklius civilius protestuojančius Lietuvoje ir Latvijoje, dėl ko ligšiol jau žuvo 19 ir buvo daug sužeistų, kelia susirūpinimą dėl pavojaus demokratiškai išrinktiems parlamentams Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje.

Darbo partija per pastaruosius penkis metus stipriai rėmė poslinkius į plializmą, laisvąją mintį ir demokratinę antvarką Sovietų Sąjungoje ir, tarp kit-

ko, karštai sveikino Lietuvos ir Estijos socialdemokratų partijų narystės teisių atstatymą Socialistų internacionale ir LSDP atstovų dalyvavimą Lietuvos vyriausybėje.

Turint omenyje minėtus Sovietų Sąjungos veiksmo, Darbo partija pritaria Europos Bendruomenės nutarimu užšaldyti techninę ir finansinę pagalbą Sovietų Sąjungai ir prašo Britanijos vyriausybę peržiūrėti savo įsipareigojimus. Darbo partija sveikina Socialistų Internacionalo sumanymą pasiūsti į Baltijos respublikas parlamentarinę misiją ir sutinka tokioje misijoje dalyvauti.

Socialistų Internacionale

Socialistų Internacionalas paskelbė pareiškimą dėl vėliausių įvykių Lietuvoje, kurie kelia rimtą susirūpinimą. Tie įvykiai prieštarauja susitarimų tarp Sovietų Sąjungos ir Vakarų valstybių dvasiai. "Mes smerkiame karinius veiksmus prieš civilius gyventojus Vilniuje, kurių pasekmės buvo mirtys ir sužeidimai. Socialistų internacionalas ragina sovietų valdžios organus sustabdyti visus tokius jų ginkluotų pajėgų veiksmus ir grįžti prie bandymo surasti derybų keliu ir žmogaus teisių gerbimo atmosferoje politinius sprendimus Lietuvoje".

Lenkijoje

Lenkijos socialistų partijos (PPS) vyriausia taryba, posėdžiavusi 1991 m. sausio 12 d. Varšuvoje, taip pat priėmė pareiškimą dėl sovietų karinės agresijos Lietuvoje.

PPS griežtai protestuoja prieš bandymus vėl pavergti laisvės siekiančią lietuvių tautą, tuo labiau, kad tą daro Nobe-

lio premijos laureatas Gorbačiovas.

Lietuvių tautai PPS siūnia visiško solidarumo pareiškimą ir kviečia Lenkijos respublikos vyriausybę protestuoti prieš karinę intervenciją ir prašo imtis atitinkamų žygių tarptautinėje arenoje, tuo pačiu pripažįstant Lietuvą, kaip nepriklausomą valstybę. Pažymi, jog grėsmė bent kuriai tautai šioje zonoje sudaro pavojų visai Europai. Negali jaustis saugi ir Lenkija. PPS kreipiasi į brolišką Lietuvos socialdemokratų partiją ir į savo tautiečius Lietuvoje. Pastaruosius ragina, atmetus visokias skriaudas, solidariai ir išvien su lietuviais dalyvauti nepriklausomos Lietuvos respublikos gynyboje.

Britanijoje

Britanijos užsienio reikalų ministras Douglas Hurd sausio 16 d. Parlamente pareiškė vyriausybės susirūpinimą dėl pastarųjų įvykių Lietuvoje ir Latvijoje. Sausio 21 dieną jis buvo pasikvietęs Sovietų Charge d'Affairs ir pareiškė jam griežtą protestą dėl sovietų karinių pajėgų veiksmų Lietuvoje ir Latvijoje. Tai paaikino parlamento atstovas John Bowis savo apylinkės gyventojams A. ir M. Vilčinskams, atsakydamas į jų laišką tuo klausimu.

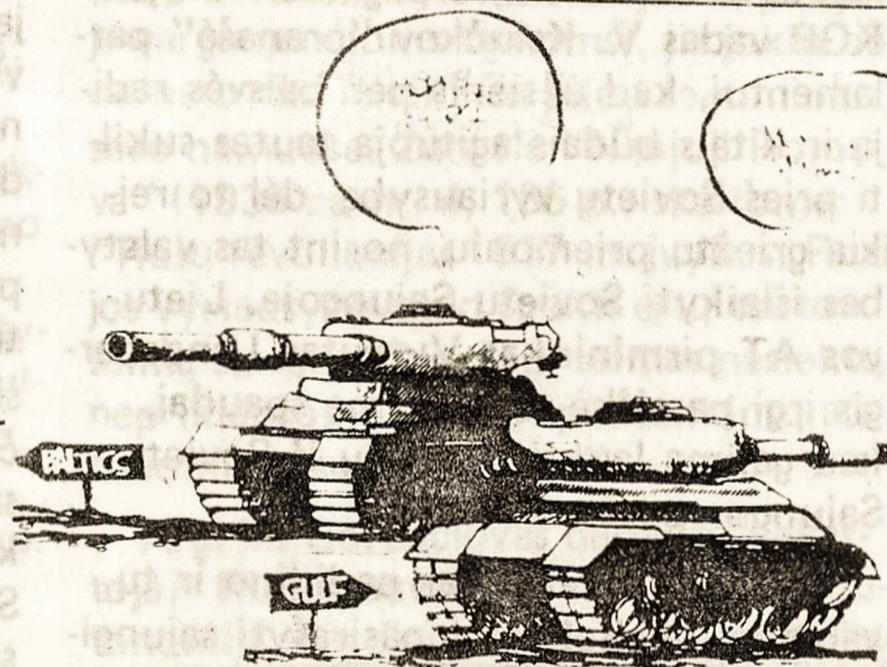
J. V.

LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKA

Lietuvos Kronikos Sąjunga, pradėjusi Čikagoje rinkti ir leisti Kronikas nuo pat pirmojo numerio, leidžia jas knygomis lietuvių, anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis. Iki šiol išleista LKB Kronikos 14 tomų, kurių puslapių skaičius 7685, o tiražas 71,000 knygų. Jos yra siuntinėjamos į 138 valstybes: universitetų ir kolegijų bibliotekoms, spaudai, radijo ir televizijos stotims, vyskupams, vienuolynams, žymiausioms organizacijoms ir valdžios pareigūnams.

Šios pogrindyje leistos LKB Kronikos reikšmė ateityje bus dar didesnė; komunizmui sugriuvus, bus geriausia dokumentinė medžiaga komunizmui pažinti, o mokslininkai ja galės naudotis dar ilgus metus.

Lietuvos Kronikos Sąjunga šiuo metu dėl lėšų stokos nebegali išleisti likusių LKB Kronikos knygų anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis. Todėl kreipiasi į parapijiečius ir organizacijas, prašydama LKB Kronikos knygoms leisti aukų.

"Gogbačevas ir Bush susitarė vienas kitam netrugdyti: Gorbačevas JAV prezidentui netrugdys Irake, o Bush. Gorbačevui netrugdys Baltijos kraštuose"

Vytautas Lietuvininkas *Chicago Tribune*

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų-spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

PAŽADAI IR TANKAI

Pasirengimui penkerių metų užteko. Gorbačiovas sekmingai pasišvaistė Vakaruose, pasiūlė nusiginklavimą, nes ginklu žvangėjimo lenktynėse vistiek jau buvo pralaimėjęs. Taigi gana apskuriai pralaimėjimą pavertė laimėjimu. Už pabaltintų miglų skleidimą nė nemirktelėjęs pasiėmė Nobelio taikos premiją ir tapo kone pirmuoju Busho patarėju. Taip, penkerių metų užteko Vakarui laimėti. O saviems — tik planai, planai ir visų siūly suėmimas už dar negirdėtus demokratinės spalvos pažadus.

Po visos tos apgaulingose viltyse paskandintos įžangos taikos premijos laureatas pradėjo veikti. Pirmasis smūgis Lietuvai, 1990 m. kovo 11 dieną išdrįsusiai jo nebeklausyti ir pradėjusiai eiti savuoju keliu, siekiant nepriklausomybės įgyvendinimo. Įtūžimas, kad nusisuka nuo Kremliaus, kad ardo Stalino sukurtą imperiją šiomis dienomis jau išsiliejo per kraštus. Kai pyktis muša į galvą, kai dreba rankos, lengva nebesiskaityti su laisvuose rinkimuose iškilusiais nepataikūniškos orientacijos vadovais. Nes kas gi tie rinkimai, jei nebėra klusnumo, jei niekas ant kelių nebesiklaupia? Ak, maskviniai rinkimai, juk ir nebuvo sovietinės "demokratijos" propagavimui paleistas į Vakarų pabaltintų miglų kamuolėlis. Prezidentui diktatoriui jį papūsti nebuvo sunki užduotis: nubalsuos UŽ, pasaulis sužinos, kad "perestroika" veikia; balsuos PRIEŠ — neklaūžadas anksčiau ar vėliau sutvarkysime. O Vakarų naivuoliai, nepratę laisvųjų rinkimų laikyti kokia nors paslėpta priemone, džiūgavo Sovietų Sąjungos posūkiu sulaukę. O iš tikrųjų pasisuko Vašingtonas ir prilipo prie Maskvos. Šiandien matome kaip žmonių rinktas JAV prezidentas glosto nerinktą Sovietų Sąjungos "prezidentą". Tai karti ir ironijos pilna tikrovė, kurioje laisvę ir tiesą mylintiems žmonėms reikia grumtis, tikėti ir melstis.

Kai tankais Vilniuje ir provokacijomis bei nedidelių grupelių streikais norima nuversti teisėtai išrinktą Lietuvos valdžią, aštri yra yra išlindusi iš maišo. Ji bado akis tiems, kurie glostė ir laimino draugą Gorbačiovą. Kaip ilgai badys, kokias žaizdas paliks, sura-

šys ateities istorikai. Tuo tarpu visas šiurpumas tedengiamas pigiais trafaretiniais nepasitenkinimų pareiškimais. O dėl karinių veiksmų — ką gi besakysi, kai pasaulio galybių partneris pasirošęs smogė bendrom visų jėgom apginkluotam "šventojo karo" karvedžiui, ir tai tik dėl naftos šaltinių ne dėl įvykdytos agresijos. Ką tasai nusiginklavimo partneris gali dabar daryti, kai jėga bandoma išvaikyti teisėtas respublikų valdžias. O ir nesugadinta Gorbačiovo imperija kaip tie naftos šaltiniai, dėl būsimų rinkų verta remti. Šitoje kalkuliacijoje araviškasis agresorius tapo priešu, o rusiškasis — draugu. Savanaudiškų išskaičiavimų politikoje sunku įsiterpti tiesos minčiai. Dar sunkiau — žodžiui. Kai Vilniuje išryškėjo nauja agresija prieš ramią ir taikią tautą, girdime tik užuojautų pareiškimus. Niekas nesiryžta sudrausti sovietinio agresoriaus sankcijomis ir ginklais. Tiesa, turime ir tikrų, nuširdžių draugų. Jie betgi stovi tokiam nuotolyje nuo sprendimų darančiųjų, kad ne visada jų balsas girdimas. Kokiam nuotolyje mes? Kaip bebūtų — mes turime artėti. Tankai išsiskirstys. Gal keisis vardai ir veidai. Siekiai lieka tie patys. O Maskvos kartoti pažadai nenaudoti jėgos tik patvirtina, kad taikos premijos laureatas toli gražu dar negali apsieiti be seno lenininio melo.

Č.S.

IRAKO KARAS IR LIETUVA

Atsistatydinus užs. reik. ministrui Ševardnadzei ir Gorbačiovui pasiėmus diktatorišką galią, bijoma, kad tuo metu, kai vakarai bus labai užimti Persijos įlankoje, Gorbačiovas gali pasinaudoti proga ir padaryti savo "tvarką" Lietuvoje, Latvijoje ir Estijoje su KGB ir Raudonosios Armijos pagalba. Juk jau KGB vadas V. Kriučkov "pranešė" parlamentui, kad užsienis per Laisvės radiją ir kitais būdais agituoja tautas sukilti prieš Sovietų vyriausybę, dėl to reikia griežtų priemonių, norint tas valstybes išlaikyti Sovietų Sąjungoje. Lietuvos AT pirmininkas Vytautas Landsbergis irgi pareiškė savo baimę spaudai, kad galima laukti represijų iš Sovietų Sąjungos pusės.

Kremliaus pyktį dar padidino ir tų valstybių atsisakymas pasirašyti sąjungi-

nę sutartį. Ekonominiai būklei blogėjant ir tautoms nerimaujant, spėjiojama, kiek ilgai pats Gorbačiovas galės išlikti valdžioje, nors ir sakoma, kad kol kas jam nėra pakaito. Tačiau kariuomenės pareigūnai ir KGB, kurie iki šiol buvo labai privilegijuoti asmenys, nenori lengvai atsisakyti savo privilegijų ir grąšina Gorbačiovui, dėl ko, atrodo, ir Ševardnadze atsistatydino. Gorbačiovas, gal ir nenorėdamas, turi jiems pataikauti, kad išsaugotų savo kailį. Ar tik ne dėl to jį paskyrė gerą komunistą iš profesinių sąjungų Genadij Janajcv būti jo viceprezidentu. Toms pareigoms buvo numatytas atsistatydinęs užs. reik. ministras, kuris pabijojęs grįžtančios diktatūros Sovietų Sąjungoje.

Sovietų parlamentas priėmė du svarbius projektus: surengti referendumus respublikose dėl priklausymo Sovietų Sąjungai ir įvesti privatizaciją visoje Sovietų Sąjungoje.

Rusijos respublika priešinasi Kremliui

Sovietų Sąjungos prezidentas Gorbačiovas išleido kelis dekretus dėl ekonomikos — tą jis turi teisę padaryti pagal parlamento nutarimus, bet visa bėda, kad jis neturi priemonių priversti respublikas tų dekretų klausyti. Rusijos prezidentas Boris Jelcin aiškiai pasakė, kad jis ves savo ekonominę politiką, kuri labai nepatinka Kremliui, nes Kremlius gaus daug mažiau rublių iš Rusijos respublikos. Jelcinas taip pat žadėjo pasilaikyti sau teisę sudarinėti atskiras sutartis su kitomis respublikomis neatsiklausiant Kremliaus. Su Lietuva jis jau tariasi. Gorbačiovo pozicija silpnėja kasdien. Pasirinkdamas sau viceprezidentu žinomą komunistą Janajvą, kurio išrinkimui net reikėjo dviejų balsavimų, Gorbačiovas manė nuramins stalinistus, bet jis tuo pačiu prarado reformų šalininkus ir jo paties prestižas susvyravo. Net jau ir užsienyje pradeda abejoti, ar Gorbačiovą verta remti valdžioje, nes jis pasirodo esąs tikras autokratas, siekiantis kad ir jėga išlikti valdžioje ir išlaikyti Sovietų Sąjungą vieningą, nežiūrint atskirų respublikų noro atsiskirti. Baltijos valstybių nepriklausomybės siekis gauna vis daugiau simpatijų užsienyje. Tautiniai judėjimai nesiriboja vien Sovietų Sąjunga, Jugoslavija irgi dalijasi į atskiras respublikas. Baltijos valstybės gal turi daugiausia simpatijų užsienyje, bet kiti ekspertai mano, kad Sovietų Sąjunga liks tik trijų tautų valstybė: rusai, ukrainiečiai ir baltarusiai.

● Esame didingos istorijos tauta ne tik laimėjimais, bet ir pralaimėjimais — ne tik Žalgiriu, bet ir Kražiais.
DR. J. GIRNIUS

COMERCIAL SUEIKAS LTDA.

BEBIDAS FINAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS

WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.

ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSARIOS, CONFRATERNIZACOES, ETC.

PROGRAME SUA FESTA E
DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.

Rua Manoelã, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

Amerika - jos politika ir moralė

JAV prezidentų laikysena paskelbus Lietuvai nepriklausomybę 1918 m. ir 1990 m. kovo 11 d

Dr. ALGIRDAS STATKEVIČIUS

8 - O ESTADO DE S. PAULO

SEXTA-FEIRA, 4 DE MAIO DE 1990

Nuo senų senovės yra sakoma "Fiat iustitia, pereat mundus" (Teisingumas turi būti įgyvendintas, nors dėl to reikėtų pražudyti visą pasaulį). Pavieniai žmonės ir nedidelės jų grupės per visus amžius tai laikas nuo laiko įrodė savo asmeniniu pavyzdžiu – stojo į nelygią ir žūt-būtinę kovą beveik šimtaprocentiškai žinodami, kad iš jos nesugrįš. Pavyzdžiu galima rasti ir mūsų pokario partizanus. Juos visus vedė mintis, kad gyvenimas be teisingumo yra mažai ko vertas ar netgi nieko nevertas. Pagaliau ir kiekvienam sugebančiam blaiviai galvoti yra visai aišku, ko vertas teisingumo nepaisąs žmogus, ko vertas teisingumu neparemta pasaulietinis ar religinis žmonių telkinys.

Tačiau didžiausios asmenybės, kurias priimta vadinti žmonijos švyturiais, nuo senų senovės taip pat nebuvo pakankamai aukšto dvasinio lygio, taip pat nėjo vien takais dorybės". Pvz. Aristotelis teigė, kad karas yra toks pat natūralus grobio įsigijimo būdas, kaip ir medžioklė. Tokia Aristoteliui panašia "filosofija" daug kas vadovaujasi ir dabar, daug kas vadovavosi praeityje. Pvz. Špengleris rašė: "Karas yra amžina ir aukščiausia žmogiška būties forma, ir valstybė egzistuoja karo labui" ("Prisacęstvo i socializm", Petrograd, 1922, 46 p.).

Štai kodėl sunku gyventi tautai, kurios fiziškai galingesnis kaimynas yra moksliniais pagrindais organizuotas, žudymo priemonių fabrikus turintis ir grobimo idėjomis gyvenantis plėšikų telkinys, vadinantis save valstybės ar tautos vardu.

Sunku arba iš viso neįmanoma pasiekti garbingos taikos, normalaus gyvenimo ar užtikrinti žmonijos egzistenciją, kai tokios nedorus užmojus turinčios valstybės viena su kita solidarizuojasi, antikultūros pagrindu. Jų gražiai skambančios visuomeninės-etinės teorijos paprastai nueina savo keliu, o praktika – vėl savo.

Rusija ir Lietuva

Nenuostabu, jei ne po caro nuvertimo

Bush'as ir Kazimiera: daug šypsenų ir komplimentų, bet ir įspėjimas – jūs per daug nesilaukite. Tai Estado de S. Paulo komentaras

rusų baltųjų imperialistų kalbos labai skyrėsi nuo darbų. Lygiai taip, kaip ir greitai juos nuvertusių raudonųjų imperialistų. Pvz. po Vasario revoliucijos Rusijoje, dar eidamas teisingumo ministro pareigas A.F. Kerenskis 1917.V.3 sakė: "Juk yra visiškai natūralūs ir elementarūs dalykai (niekas ir niekad negali gyventi ne savo namuose, kaip niekas ir niekad nesutiks atsisakyti savo namuose būti šeimininkai". Ir vis dėlto estų tautai, siekiančiai nepriklausomybės (kaip ir visoms kitoms Rusijos imperijoje vargujančioms tautoms), jis jokių būdu nesutiko leisti būti pilnu šeimininku savo namuose. Žurnale "Naujoji Romuva" (1939 m. nr. 4, 186 p.) skaitome: "Rusų revoliucijai 1917 m. įvykus. Rusijos vyriausybė leido šaukti estų tautos seimą su sąlyga, kad tas seimas nesiektų nepriklausomybės, bet pasitenkintų autonominiu susitvarkymu".

Argi M. Gorbačiovas dabar to nekaratoja? Ribotą suverenumą, reiškiantį autonomiją, dar šiaip taip toleruoja, tačiau pilnos nepriklausomybės – jokių būdu.

Visi nepriklausomybės siekėjai tapo vienaip ar kitaip pasmerkti ir yra nuolatos "kultūringai" keikiami keiksmažodžio prasmę įgavusiais žodžiais: "ekstremistai", "nacionalistai", "separatistai", "fašistai" ir pan.

Lietuvių tauta po 1795 m. įvykdytos rusiškosios okupacijos niekad neatsisakė nuo pagrindinių savo teisių – nuolatos kėlė nepriklausomybės atstatymo klausimą. To reikalavo žodžiu ir raštu, to siekė ruošdama ginkluotus sukilimus vieną po kito, įkvėpdama revoliucinius judėjimus. Tik dėl to vyko ilgas ir sunkus karas su bolševikine Rusijos imperija, pasibaigęs tada, kai 1919.VI.1 vyriausias nepriklausomos Lietuvos karo vadas gen. Žukauskas pranešė: "Bolševikai be mažiausios tvarkos bėga Daugpilio link".

Pagalba pavergėjams

Buvo pagrindo manyti, kad Lietuvos nepriklausomybė jau apginta, kad Rusija jau nebeturi jėgų tęsti agresyvią karą ir yra priversta pasiduoti bei sutikti su teisėtai Lietuvos reikalavimais – pilno nepriklausomybės pripažinimo. Deja, to meto JAV vyriausybė visokeriopai stengėsi padėti prie pražūties slenksčio atsidūrusiam bolševikui, užsimojusiam nešti mirtį šimtams tautų, jų tarpe ir "supuvusiai, kapitalistinių buržujų valdomai Amerikai".

(Bus daugiau)

• Spaudai parama būtina: be lietuviškos spaudos nebus nė Tėvynės laisvės.

toca fitas
radios
rodas
pneus

facilitamos o pagamento

AV. GOIAS, 3324 – Tel.441-4766
SÃO CAETANO DO SUL – S. P.

PIONEER
é na
PALIVANAS

VELYKOS LIETUVOS KAIME

Velykos tau ir man šiandieną,
Velykos – mūsų džiaugsmo šventė,
Nes Dievo Sūnus Atpirkėjas
Už mus visus vienodai kentė.

V. Viliūnas

Prieš velykinę ruošą

Velykų šventės Lietuvoje buvo visų labai laukiamos ir labai iškilmingai švenčiamos. Lietuvos Velykose matė du pradus: krikščioniškąjį – Kristaus Prisikėlimo ir antrąjį, dar iš pagonytės laikų užsilikusį – gamtos atbudimą. Su skaisčiau šviečiančia saule didėja žmogaus gyvybinė energija, pasiryžimai pabusti iš sustingimo, neveiklumo, veikti. Taigi Velykoms ruošėsi jau gerokai prieš šias šventes, per visą gavėnią, neretai visas septynias savaites. Tačiau įtempta velykinė ruošą įvykdavo paskutinę gavėnios savaitę: žmonės apšvarindavo savo sodus, išvalydavo kaminus, sutvarkydavo trobesių stogus, apgrėbstydavo kiemą, sunaikindavo bereikalingus daiktus, jeigu būdavo jau sausa – takus išbarstydavo geltonu smėliu. Moterys išvalydavo trobas iš vidaus, išplaudavo grindis, išdažydavo sienas, išvėdindavo patalus, prikimsdavo naujai čiužinius, iššveisdavo grindis su aštriu ražu, išplaudavo indus.

Didysis Šeštadienis

Didžiojo šeštadienio dieną sunkesnių darbų nebedirbdavo: trobos jau švarios, mėsa paruošta, velykinė atlikta... Taigi eidavo į pirtį, tačiau ne vakare, kaip paprastai, bet dienos metu. Čia iš pagrindų išprausdavo savo kūną, išvanodami jį karštomis beržinėmis vantomis, pakeisdavo skalbinius, užsidėdami švarutėlius lininius ir tai geriausias iš visų, kiek jų kas turėjo. Grįžę iš pirties, nebedirbdavo. Kai suskambėdavo prie bažnyčių pastatytieji būgnai, dalis namiškių eidavo į bažnyčią stacijoms ir dažnai pasilikdavo ten per naktį Kristaus prisikėlimui: likusieji namie, ypač moteriškosios, baigdavo virti, kepti velykinius valgius, dažydavo margučius (cibulių lukštai ar vantų labai buvo iš anksto paruošti). Tą dieną vaikai, grįždami iš bažnyčios, atnešdavo šventinto vandens, kuris būdavo pagarbiai padedamas ant velykinio stalo ir kempines su ugnimi. Šis ugnies šventinimas, be abejonės, yra labai senas lietuvių paprotys, užsilikęs iš senosios tikybos laikų. Yra manoma, kad ugnies garbinimo paprotys mūsų tautiečių tarpe buvęs toks stiprus, kad kunigai negalėję jo išrauti. Taigi bažnyčia jį, taip ir palikusi, tik palaimindama ugnį. Atneštoji šventinė ugnis buvo dedama į priekrosnio židinį, kad per visus metus rūmentų ir tuo skleistų namams šilimą paaimą.

EMAUS: mokiniai atpažįsta Prisikėlusį Kristų per vakarienę per duonos laužymą

Velykų naktis Lietuvos bažnyčioje labai savotiška. Daugelyje parapijų čia vykdavo savotiški vaidinimai: išsijuosę vaikai ir suaugusieji negailestingai muša būgnus, kitur "muša Judošių": sudavę, pagaliais į bažnyčios grindis, išbėgdavo laukan – triukšmingai iš bažnyčios, tuo pavaizduodami Judošiaus išvijimą. Prie Kristaus karsto stovėdavo iškilmingai pasipuošusios sargų – "žalnierių" sargybos, tai su kardais, tai su ilgais romėniškais kirviais. Kitur įlipę į bokštus, šaudydavo ir trimituodavo, tuo skelbdami Kristaus Prisikėlimą. Tuo tarpu, kai viena gyventojų dalis ramiai meldavosi, kiti triukšmaudavo bei šposaudavo ant šventprieaus, bažnyčios bei varpinės bokštuose.

Prie velykinio stalo

Daugumas šeimos narių, jeigu ne iš vakaro eidavo į bažnyčią, tai jau skubėdavo anksti rytą. Namie likdavo kas nors iš senesniųjų ar nelaimingas piemuo. Niekas iš pasilikusiųjų negalėdavo į burną imti nė kasnelio maisto, kol kiti šeimos nariai "neatneš Velykų". Jiems sugrįžus, visi sėsdavo prie šventinio stalo, ant kurio būdavo sudedama viskas geriausia, ką šeima iš savo išteklių galėdavo ar sugebėdavo pasigaminti. Pirmasis sėsdavo šeimininkas, o paskui jį ir visi kiti. Jis paimdavo šventintą vandenį ir juo apšlakstydavo margučius, valgius, o drauge ir visus šeimos narius. Kiekvienas gaudavo – pasirinkdavo po gražiausią margutį ir jais dauždavo. Tam, kieno

margutis atsilaikydavo prieš kitų margučius, buvo lemta likti laimingu per visus metus. Jei šeimininko margutį pradauždavo samdinys, šeimininkui galėjo reikšti ir nesėkmę, ūkyje netvarką ir pan. Po to jau valgydavo visus kitus valgius ir valgydavo ilgai, sočiai. Valgydavo visi drauge, kaip jau paprastai Lietuvoje: ir šeimininkai, ir samdiniai, jeigu jų būdavo. Velykoms sugrįždavo ir tie vaikai bei kiti šeimos nariai, kurie mokydavosi ar gyvendavo atskirai nuo tėvų: tai didžiulė šventė, kurios metu visi turi būti drauge. Pirmąją dieną praleisdavo namie, sočiai valgydavo, kai kuriose Lietuvos vietose – supuoklėse supdamiesi, meldamiesi.

Petras Vaičiūnas

VELYKŲ VARPAI

Suskambo Velykų varpai sidabriniai
Šviesiau bus krūtinėj, laukuos ir
žydrynėj...
Ir Kristus ir žeme, tiek skausmo
iškentę.
Mums atneša linksmą pavasario
šventę.
Suskamba Velykų varpai nenutyla.
Širdies alėliuja padangėsna kyla...
Pavasario saulė, pavasario vėjas...
Toks giedras, toks žydras dangus
prablaivėjęs!...
Skambėkit, Velykų varpai sidabriniai
Pavasario saulė-širdy ir žydrynėj!

Linksmų Šv. Velykų linkime
visiems mūsų skaitytojams,
rėmėjams ir bendradarbiams!

"MŪSŲ LIETUVA"

VELYKOS IR MARGUČIAI

Kiaušinis – gamtos atgimimo simbolis. Žmogus matė ir stebėjosi: iš negyvo daikto atsiranda gyvas, kaip iš negyvos, užšalusios žemės išlenda dar rudeni įmestas į dirvą grūdas, iš pavasario įšalo prasikelia gyvas stiebelis. Kiaušinio pilnumas ir apvalumas irgi buvo laikomi magiška premone derliui padidinti. Pavasarėjant žemei buvo aukojamas kiaušinis, linkint, kad varpos augtų btandžios ir pilnos kaip jis. Kiaušinius valgydavo nesveikuojantys, jais apdėdavo žaizdas. Kad kiaušinis gautų dar didesnės atgamtinės galios, kad jo iš tolo bijotų piktosios dvasios, jis buvo dažomas.

Tai senas paprotys. Buvo iškasti ornamentuoti stručio kiaušiniai dar iš pirmųjų mykštės bendruomenės III tūkst. pr.m. e. Senovės egiptiečiai, romėnai, slavai taip pat dažė kiaušinius. Etnografe A. Vyšniauskaitė rašo, kad lietuviai juos margino pavasario švenčių metu dar Mindaugo laikais. XII amžiuje katalikų bažnyčia išleido nuostatus, kuriais apibrėžė kiaušinių vietą religinėse šventėse, ir visoje Europoje jie paplito kaip Velykų atributas.

Kiaušiniai buvo dažomi natūraliais, dažniausiai augaliniais dažais. Natūralių spalvų receptūra labai paprasta: geltoną spalvą gaudavo paruošę nuovirą iš skirps-to žievės, beržų lapų, alksnio žiedų, rusvai raudona spalva dažė svogūnų lukš-tais, beržų, pušų, eglių, juodalksnių ker-pėmis, šalteksnio ar laukinės obels žieve, mėlyna – rugiagėlėmis ir pievų pinavijų žiedais, žalsva – rugių, avižų, kviečių, želmenimis ir beržų pumpurais, žalsvai rusva – žaliomis samanomis nuo šiaudie-nio stogo, medžių, akmenų, taip pat dilgėlėmis ir mėtų lapais, tamsiai raudona – jauno ąžuolo žievėmis ir balų ru-da; švelniai raudonai – raudonaisiais burokais. Populiariausią įvairių atspalvių, juodą ir tamsią rudą spalvą gaudavo užpylę juodalksni žieves ir surūdiju-sius gelžgalius verdančiu vandeniu, pri-pylę raugintų burokų ar kopūstų rasalo ir parauginę 2-3 savaites.

Paprasčiausias kiaušinių puošimo bū-das – dažymas viena spalva. Tokie kiaušiniai vadinami dažytiniais, vienasluoksniais, o raštais papuošti – margučiais.

Lietuvių liaudyje žinomi du tradici-niai kiaušinių marginimo būdai: viena spalva nudažyto kiaušinio išskutinėjimas kiaušinio dažymas karštu vašku.

Skutinėti margučiai

Raštų išskutinėjimas – labai popula-rus ir sudėtingesnis margučių puošimo būdas. Vienspalviai dažyto kiaušinio paviršiuje raštai išskutinėjami titnago, stik-lo šukele, nulaužto peilio kampu, adata ar kitu smailiu aštriu daiktu. Numatytas

KRISTUS PRISIKĖLĖ

raštas skutamas ir kiaušinio paviršiuje pasirodo baltos spalvos piešinys. Norint gauti spalvotą raštą tamsiai dažyti ir išskutinėti kiaušiniai dar metami į norimos spalvos dažus.

Rašytiniai margučiai

Sudėtingiausias marginimo būdas – raštų išrašymas ant kiaušinio paviršiaus vašku, nesūdytais taukais, lajum ar bičių duonele. Raštas išrašomas medine lazdele, prie kurios pritvirtinamas skardos vamzdelis, kurio vienas galas (vidurinis) yra platesnis. Į tą vamzdelį pilama tirpinto vaško ir juo vedžiojamos norimos linijos ant nedažyto kiaušinio paviršiaus.

Piešti margučiai

Viena šviesesne spalva nudažyti kiaušiniai marginami teptuku ar plunksnele, pamirskant į dažus. Tokiu būdu lengvai padaromi pageidaujami pagražinimai ir daugiaspalviai raštai. Todėl piešti margučiai labai spalvingi.

Marginti margučiai

Kiaušinius margindavo ir kitokiais būdais. Smulkiai nukarpydavo blunkančios medžiagos gabalėlius, jais apdėdavo kiaušinį, surišdavo siūlais ir virdavo. Kiaušinius virdavo 10-15 minučių, kad būtų kieti, kad mušant ar ridinėjant susikūlę neišistiktų. Nudažytas kiaušinis atrodydavo lyg marmurinis (galimi netikėčiausi spalvų deriniai).

Margučių raštai

Margučių raštai, kaip ir su jais siejami papročiai, siekia labai tolimus laikus. Lietuvių margučių raštus mažai palietė, svetimos neigiamos įtakos. Jie išsaugojo pirmapradį gaivumą ir prasmę. Mus pasiekę dantukai, ratukai, saulutės, žaigždutės, ožkų nagučiai, kryputės, grandinėls, vainikėliai, žalčiukai, gyvatukės – labai senų laikų simboliai, naudoti metalo papuošalų, keramikos puošyboje. Begalinė margučių raštų įvairovė, tobula kompozicija byloje apie ilgaamžę jų raidą.

Margučių raštų pobūdis nulėmė aptaki jų formą, marginimo įrankiai bei puošimo būdai. Skutinėti margučiai pasižymi grakščia, lengva piešimo linija, raštas daugiau susmulkinamas, susideda iš grafiškų, kampuotų linijų. Rašytinių margučių raštas aptakus dažniausiai abstrakčių, geometrinių linijų, rūtelių ar kitų smarkiai geometrizuotų realiosios gamtos motyvų. Rašytiniai margučiai spalvingesni, dekoratyvesni.

Margučių puošimo tradicija buvo visalaudinė. Beveik kiekvienas nuo vaikystės rašydavo savo sugebėjimus. Bet apylinkėse išsiskirdavo talentingiausi puošėjai, daugiausia moterys, kurios kurdavo labai meniškus, originalaus rašto bei kompozicijos margučius. Didžiausios šios srities menininkės buvo dzūkės. O štai vakarų Lietuvos žvejai dažytų kiaušinių nemargindavo, o tik ištrindavo lašiniiais, kad labiau blizgėtų.

Birutė Imbrasienė

Klaros Virškuvienės skutinėti margučiai

AMŽINO IŠALO ŽEMĖJE

Antanina Garmutė

EŠELONAI

*Savo broliams ir sesėms –
Sibiro tremtiniams skiria*

Autorė

*Vaikai – labiausiai privilegijuota
klasė mūsų visuomenėje.*

V.I. Leninas

– 6 –

Lietuviai vyrai dirbė krovikais, nebijodavo eiti darban ir pavieniui. Kartais tas neilgas kelio tarpas iki gamyklos tapdavo žmogaus sąžinės išbandymu. Štai tvirtas kaip ažuolas Antanas Skučas neskubėdamas pėdina per tamsų lauką iš darbo. Dingo už posūkio jo brigados draugai. Tvyro tamsi Sibiro naktis, aplink nė gyvos dvasios. Tik staiga – aštrus kaip peilis moters šauksmas. Antanas žaibiškai metėsi pagalbon. Vėlkau jis aiškinosi, kad galvoti nebuvo kada: čiupęs už sprandų du vietinius gyventojus ir iniršęs ėmė laužyti jų šonkaulius, lietuviškai šaukdamas: "Aš jus pamokysiu prievartauti tremtines. Pamokysiu". Tas "mokslas" galėjo jūdnei baigtis. Tačiau atsigavusius nuo išgascio nukentėjusios puolė gelbėti smurtininku nuo nirties, o savo išgelbėtoja – nuo kalėjimo. Antanas atsipirko gal tik dviem savaitėm arešto, kol gajūs sibiriečiai ėmė sveikti, – ir pelnė lagerio moterų internacionalinę pagarbą.

Moterims ypač buvo sunku tremtyje. Bet ir vyro orumą Sibiro nelaisvėje trypė nė kiek ne mažiau. Čia nebuvo jėgos, galinčios sutramdyti laukinį vergvaldžių elgesį. Prisimenu, nesleidžia kartą visų mūsų, moteriškių, iš gamyklos po pamainos. Liepia laukti svarbaus renginio. Išrikiuoja visas kažkokios patalpos pasiekyje. Aš, būdama nedidelio ūgio, atsiduriu riekėje. Liepia atidžiai žiūrėti. Ir atsiminti ai, ką pamatysime. Pamatėme – ne gladiatorių kautynes. Ne kiną. Ir ne cirka. Eilinių žmogaus žeminimą, kuris įdomus buvo nebent tik ratiems budeliams. Varė mūsų vyrus – lietuvius, – išrengtus nuogutėlius, o varovai tyčiojosi, švilpė, replikas laidė. Nežinau, kuo vyrai nusikalto": ar vagonų laiku nepakrovė, ar pakė ka nors, ar šitaip "pasilinksminti" galinieji nusprendė... Bet mūsų moterims tai neparė jokio išpūdzio. Atvirksčiai: jie ėjo iškėle alvas, ir mes solidarai pakėlėme akis į lubas, esa, kai kurios nuleidome žemyn. Nes žiūrint ukštyn – nenorom ašaros tvenkiasi. Pastebėmus nuves gailėtis kitur ir kitaip... Mes palaukėme tada savo vyrų, kol jie grįžo apsirengę. rie manęs priėjo mūsų garbanotasis muzikantas Gediminas Valiūnas (iš Margininku) ir vos rptelėjęs tarė: "Ačiū, sesei".

Vietiniai gyventojai niekino ne tik vyrus ir moteris. Buvo niekinami, išjuokiami ir mūsų melniai, kad vaikšto žiemą vasarą su kaliošais, ašnai ir perrištais virvėm. Juk niekas mums eltnių nepasiūlė. Negreitai juos išsigijome – al tik trečią žiemą.

Mes kasame druską. O tarpais tarp pamainu nūkia virtinė kitų darbu, kuriems susaugusieji, inkesnį darbą dirbantys žmonės, neturi laiko. aaugliams ir vaikams tenka išstovėti naktines

eues prie duonos ir dieninės – prie miltų, kruopu, cukraus. Blogiausia su duonos eilėmis: sąžiningiausiai išstovi visą naktį, o eilės kaimynas ryte staiga apsižiūri:

Taigi tu – banditka. Ot fašistai, – jų net vaikai žmones žudo. Tau duonos nereikia – lauk iš eilės.

Dieninės eilės kur kas lengvesnės, jose Usolės gyventojų bambėjimus praleidžiame pro ausis, – bepigu, kai jėgos nevartoja.

Grįžtu kartą iš dieninės eilės, lydima įprastų epitetu, parazitka-banditka, o prie manęs prieina gan inteligentiškos išvaizdos žmogus:

– Jūs nesijaudinkit dėl to plūdimo, jie taip įprate.

– Ka jūs norėjote tuo pasakyti?

– Kad ir mus, rusus, taip vežė ir trėmė prieš dvidešimtį metų. Nuo tada aš čia...

Koks keistas žmogus, turbūt provokatorius – pagalvoju. Paspartinu žingsnį.

Stovime eilėse ir girdime, kaip vietiniai gyventojai aptaria savo buitinius reikalus. Kalbasi dvi vietinės mokytojos:

– Geros šiemet bulvės. Užaugo kaip klumpės. Kaip reikės ir nukasti?

– Galvoju pasamdyt kokias penkias banditkas, ir nukas.

Iš tikrųjų netrukus į barakus pradėjo eiti darbo jėgos samdytojai, ir mes, banditkos, lenkėme nugaras jų bulvienose. Valgyti mums neduodavo, užtat per dieną užsidirbdavome po vieną centnerį bulvių.

Aprūpinti kuru šeima, prie kurios esi prisiglaudes, irgi paauglių darbas. Ir labai atsakingas. Žiemos čia šaltos, iki minus šešiasdešimties. Barakai lentiniai, todėl krosnis beveik ištiesai turi kūrentis. Žiemą, tai nėra pūgu, per užšalusią Angarą pasiekiam Sajamų pakrausės, kuriose akmens anglies klodai išeina į paviršių. Semkis į maišą ir tempk, jėgos turėdamas. Vargas, jei užklups pūgaa.

Vasarą su kuru paprasčiau. Gelbsti taiga, esanti pašonėje – už šešių kilometru. Kad nereikėtų darbuotis su kirviu, pasiimam maišus ir einame į tą taigos pusę, kur styro nuogi stuobriai medžiu, išnuodytu cheminės gamyklos. Liaudis ją vadina kislrodzavodu. Ši zona neuždrausta, tik pažymėta, kad pavojinga. Todėl neužtrunkame čia, ir su pilnais malkų maišais ant pečių skubame atgal tuos šešis kilometrus. Kai druską kasame naktinėj pamainoj, tai per dieną (aišku nemigę) sukuriame du ar tris reišus malkų. Vis dėlto vienam malkauti nejauku. Ypač kai padvelkia vėjas nuo gamyklos pusės, ir ima svaigti galva. Šmirinėjančių taigoje vilku ne taip baisu: jie žmonių vasarą nepuola.

(Bus daugiau)

PELO E PENA CLINICA VETERINÁRIA

Cães, gatos e aves

Vacinas, cirurgia, loja, pensão
tosa e banho

Dra. Cyntia Juknevičius Peixoto

Rua Itaquari 699 - Alto da Moóca

Tel:93-0111

Albina Ališauskaitė-
Pavėšienė, buvusi tremtinė

Sumirgėsiu žvaigždele

Loretos Asanavičiūtės
atminimui

*Brangioji mano motinėle,
Kodėl tu man nepasakei,
Kad reiks numirt už tėviškėlę,
Tada, kai pasakas sekei?*

*Tamstoj naktį mirtis klajojo
Ir žudė Lietuvos vaikus.
Jaunystė mano nežinojo,
Kad žus ir ji, neskleis žiedų.*

*Ak, tankas slibinu maurojo,
Vikšrai jo parbloškė mane
Jau stingo lūpos, bet kartojo:
Tėvyne, žūstu už tave.*

*Sau kūną žemė pasiliko,
Nes kūnas - žemės paskola,
Tik siela amžiams laisvėj liko,
Nes jai tikros mirties nėra.*

*Brangioji mama, neliūdė,
Kad aš žuvau labai jauna,
Nakčia į dangų pažiūrėki
Tau sumirgėsiu žvaigždele.*

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML-VA"

Alberto PAKALNIS	Cr. 3.000,00
Carlos GAIDYS	Cr. 15.000,00
Jonas CHOROCIEJUS	Cr. 8.000,00
Norbertas STASIULIONIS	5.000,00
Jonas SILICKAS	Cr. 5.000,00
Petronėlė MELDAŽYS	Cr. 2.000,00
Magdalena VINKŠNAITIENĖ	2.000,00
Justinas ŽVINGILA	Cr. 2.000,00
Antanina DIMAVIČIUS	Cr. 2.000,00
Anelia KANDRATOVICH SILVA	Cr. 2.000,00
Jonas BUITVYDAS	Cr. 5.000,00
Veronika GRASYS BI- MONTI	Cr. 7.000,00

ATENÇÃO

As pessoas interessadas em convidar os seus parentes da Lituânia para o Brasil, desejando fazer carta de chamada, para maiores informações podem falar com a secretária do Jornal "Mūsų Lietuva", fone: 273.0338.
Rua Juventus, 28 – Pque, da Moóca.
2ª, 3ª e sexta feira das 13 às 17 horas.

"AR NENORI GRĮŽTI Į LIETUVĄ?"

Va, ko tie žmonės neišsigalvoja!

Rašo kun. Gavėnui Vilkaviškio vyskupijos administratorius, vysk. Juozas Žemaitis:

— *Gerasis Tėve Pranai, trumpai viešėjote savo Tėvynėje, bet savo gerumu pavergėte visų širdis. Jus rodė televizija, apie Jus kalbėjo radijas, rašė laikraščiai... Tokio gerumo Jus išmokė didis šventasis kun. Jonas Boskas, kurio gyvenimo istoriją paskaitęs ir aš panorėjau tapti kunigu. Tai buvo prieš daugelį metų. O šią dieną, jau būdamas vyskupu, aš galvoju kaip įnešti Kunigo šv. Jono Bosko dvasią į savo Vilkaviškio vyskupiją.*

Sugalvojau kreiptis į Jus, mielas Tėveli, kad paprašytumėte savo vienuolijos vyresnius leisti Jums grįžti į savo gimtąją vyskupiją ir čia įkurti saleziečių židinį Alytuje, kur jau beveik metai gražiai darbuojasi klebonas kun. Petras Dumbliuskas, salezietis. "Kur du stovisados daugiau padarys: viens padės, kiti padės ir toliau varys", pasakė vienas lietuvių liaudies poetas. Ir jūs būdami dviese, padedant šv. Jonui Boskui, daug nuveiktumėte tame didžiausiam mūsų vyskupijos mieste. O jeigu pavyktų čia įkurti bent mažą spaustuvėlę, apaštalavimas vyktų tikrai sėkmingai. Atsirastų ir naujų kandidatų į saleziečius.

Melsiu Dievą, prašysiu Švč. Mergele Mariją Kriščiūnų Pagalbą ir šventąjį Joną Boską, kad ši mano svajonė išsipildytų.

Su pagarba Jūsų vyresniesiems, su meile Jums, Tėveli,

Marijampolė, 1990.12.20

Vysk. J. Žemaitis

"Aš galvoju, — rašo Vilkaviškio vyskupas, — kaip įnešti šv. kunigo Jono Bosko dvasią į savo vyskupiją". Tokį pat rūpestį išreiškė ir Telšių vyskupas. Panašios "svajonės" sukasi ir apie Vilnių ir kitur.

Ir vyskupas pataria prašyti vyresniųjų, kad man "leistų grįžti į savo gimtąją vyskupiją..."

Kai, sugrįžęs į Romą, Vyriausiajam Saleziečių Rektoriui pristąčiau (kiek geriau mokėjau) Lietuvos padėtį, jis manęs tuoj paklausė: "Ar pats nenori grįžti į Lietuvą?". Ir saleziečių ryšininkui Romoje, kun. M. Burbai, davė nurodymą parašyti kiekvienam saleziečiui laiškutį, atsiklausiant: Ar nori grįžti į Lietuvą? — Juk lietuvių saleziečių, nors ir nedaug, vistiek dar yra: Italijoje, Brazilijoje, Kanadoje, Afrikoje (Rwanda), Argentin

tinijoje, Meksikoje, Čilėje, JAV-bėse, Kolumbijoje, Ekvadore, Ispanijoje.

Taigi, Vyresnieji ne tik leidžia, o ir skatina grįžti į Lietuvą; ir žada kiek galėdami padėti. Padėti, galimai, ir kokių "misionierium".

Tad reikia planuoti. Ir ruoštis.

Kun. Pr. Gavėnas

São Paulo, 1991, kovo 8 d.

Mielas kunige Petriuk,

Siunčiu Jums ištraukas iš laiško kurį gavau šiomis dienomis iš Lietuvos. Jeigu Jūs randate, kad galima atspausdinti "Mūsų Lietuvoje", tai patalpinkite, kadangi, bendrai paėmus, mažai kas skaitė amerikoniškų lietuvių kalbą spausdintų straipsnių su detalėmis apie Sausio mėn. įvykius, įvykusius Vilniuje.

... "rašau Jums vos atslūgus tragiškiems įvykiams Lietuvoje. N... mieste buvo didžiulis kariuomenės judėjimas, kadangi prie N... randasi didžiulis o gal didžiausias Lietuvoje karinio transporto aerodromas, todėl teko visas prieigas prie pašto ir telegrafo apstatyti berikadomis ir sunkiaja technika. Jos stovi dar ir dabar. Sausio mėn. 13 dieną buvau Vilniuje. Buvo labai baisu. Kelias dienas buvau "šoko" būsenoje. Man kliuvo nedaug. Gavu automato buožę per nugarą. Teko stovėti prie televizijos bokšto. Jie įsiveržė nuo miškelio pusės. Į mus važiuojo apie 7 tankai T-72, kolona karinių mašinų, šarvučiai. Žmonės susispaudė apie bokštą žiedais. Visi skandavome "Lietuva", "laisvė Lietuvai", fašistai. Į mus pradėjo šaudyti. Mačiau kelis parkritusius. Mano draugui buvo peršauta koja. Kai jis parkrito ant žemės, parkritau ir aš. Tačiau kažkoks ruskis suspėjo man trinkelėti per nugarą. Pradėjau šliaužti ir tempti sužeistą draugą. Vos ne vos nusigavau iki greitosios pagalbos mašinos. O žmonės vis stovėjo. Daug buvo sužeistų. Aš vėl nubėgau prie minios. Sovietų žmogžudžiai jau buvo įsiveržę į bokštą pro duris. Staiga vienas iš tankų šovė. Nukrito keletas žmonių. Sovietų SS be perstojimo šaudė. Staiga vienas iš tankų pajudėjo link mūsų. Žmonės stovėjo. Nejačiau jokios baimės, tik gaila buvo, kad negalėjau sustabdyti sužvėrėjusių ruskių. ... Dabar baisiai skauda nugarą, kadangi gavu nervų šaknelių uždegimą, bandau atsigausti po "šoko"

tačiau nepavyksta...

... Man gyventi N... mieste yra pavojinga nes kiekvienas šnipelis žino, kaip aš atrodau. Jai bus įgyvendintas Gorbačiovo sankcionuotas įsakas apie tai, kad SS Armija gali laisvai patruliuoti gatvėje, o KGB jeiti į būtus, man gali būti blogai. Niekada šie niekšai nepamiršta, kad netarnavau SSSR SS daliniuose... jau dabar jaunimas netarnavęs sovietų armijoje, gaudomas ir kratomas gatvėje. Jau yra gana daug dingusių be žinios. Kai kurie jaunuoliai buvo suimti namuose. Tenka slėptis. Nebenakvoju namie. Bet kiek tas gali tęstis? Jau baigiu išnaudoti visas vietas. Ką dabar daryti nežinau... Buvau galvojęs trumpam pasitraukti į vakarus, bet reikia užpildyti emigracines anketas, o emigruoti iš Lietuvos aš nenoriu. Mano vieta čia...

Jeigu mane paims jėga, tėvai praneš — Sudie."

Laiškas jaunuolio, kuris pašventė savo darbą, savo jėgas ir gyvybę Lietuvai.

Viso geriausio

Janina Valavičienė

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Vitorija ZARAKAUSKAS	
ZINEVIČIUS	Cr. 2.000,00
Salomé PAULIUKONIS	Cr. 3.000,00
Alberto PAKALNIS	Cr. 3.000,00
Ona GORSKIS	Cr. 3.000,00
Vincas TUBELIS	Cr. 5.000,00
Mečys PALECKIS	Cr. 10.000,00
Aleksas KALINAUSKAS	Cr. 15.000,00
Luzia ASTREMSKIS	Cr. 3.000,00
Jonas BAJORINAS	Cr. 2.000,00
Anelia MICKEVIČIUS	Cr. 2.000,00
Alfonso ALIONIS	Cr. 2.000,00
Ana STOPKA	Cr. 5.000,00
Adilsonas PUODŽIŪNAS	Cr. 5.000,00
Vytautas NARBUTIS	Cr. 2.000,00
Petras BAREIŠIS	Cr. 4.000,00
Antonia POCIUS LAUKSAS	2.500,00
Julia JOTEIKA GALVÃO	2.500,00
Angela JOTEIKA	Cr. 10.000,00
Jonas R. KLIMAVIČIUS	Cr. 10.000,00
Jonas MASYS	Cr. 3.000,00
Aleksas JASIUNAS	Cr. 2.500,00
Antanas TININIS	Cr. 1.000,00
Elena MEDALSKIENĖ	Cr. 3.000,00
Jonas JAKUTIS	Cr. 2.000,00
Ana T. MASIENĖ	Cr. 2.000,00
Madalena JURGELEVIČIUS	1.000,00
Sofia PILIPAVIČIUS	Cr. 2.500,00

Geriausia dovana

KIEKVIENA PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŪ LIETUVĄ"

GIMINĖMS — DRAUGAMS — PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų — visus metus

• Gyvenimas be lietuviškos spaudos yra begimė nuo savo fantos.

TĒVA ANTANĄ AUSENKĄ OSB PRISIMENANT

Prieš 33 metus (1958 m. kovo 30 d.) mirė tėvas Antanas Auseka, bendiktikas, turėdamas tik 44 metus. Jaunas būdamas įstojo į vienuolyną, tai daug nesinatydavo V. Zelinoj. Kadangi jo gimė gyvena mūsų tarpe, mes norime prisiminti ir pagerbti šį garbingą kunigą ir vienuolį. Savo paprastume, tėvas Auseka buvo didelė dvasien asmenybe ypatingai mylįs Dievą ir savo Tėvynę Lietuvą, kaip natosi iš jo rašyto dienoraščio.

Tėvas Auseka taip pateisina dienoraščio rašymą: "Ateityje gali būti naudinga ir įdomu į praeitį pažiūrėti" 1929 m.

Tėvas Auseka dar rašo: "Antanas Auseka klierikas, Benediktinų ordino vienuolis, teologijos studentas, 1934 metais priimtas į bandomąjį stažą (noviciatą). Kaip patroną gavo šv. Stanislovo Kosko (kaip buvo prašęs), nuo dabar vadinamas Stanislovu – portugališkai Estanislau".

Klierikas Auseka buvo geras sportininkas ir dalyvavo įvairiose varžybose kaip S. Bento gimnazijos sportų grupės kapitonas. Buvo taip pat pašto ženklų rinkėjas ir gyvačių bei vorų gaudytojas, kuriuos siųsdavo į Butantā institutą.

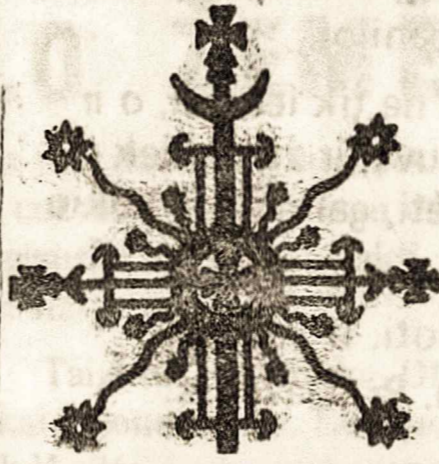
Dabar bus įdomu šiame ML-vos numeryje patalpinti kokią trumpą ištrauką iš jo dienyno. Taip rašo 1940 m. birželio 16 d.: "Vakar nakties laikraščiai pranešė, kad Rusija užėmė keleta Lietuvos miestų, tarp jų ir Vilnių ir Kauną.

Vokiečiai, sulyg vakarykščių laikraščių, užėmė Paryžių be pasipriešinimo. Mat prancūzai nenorėdami sunaikinti savo gražiosios sostinės, jos negynė miestė.

Su Lietuva taip yra (sužinojau jau po jirmuoju padėtu užrašu): Rusija tikrai užėmė Lietuvą be pasipriešinimo. Lietuvos valdžia pabėgo į Vokietiją (taip rašo šiandieniniai laikraščiai)."

Loanilda Alionis
Sandra Mara G. O. Castro
ADVOCADAS

PRAÇA SANTA HELENA, 81 VILA PRUDENTE
TEL.: 914-4950 SÃO PAULO

AŲA

ALGIRDUI MOŠINSKIUI

mirus

žmoną p. Haliną, dukras ir sūnų giliai qžjaučiame
ir kartu liūdime.

Silickų šeima

1991-ieji – PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO METAI

Mieli lietuviai. Pradedame naujus metus. Kaip visuomet, dedame daug vilčių kad mūsų svajonės, bent jų dalis, virs tikrove. Taip pat ir planuojame, nes žinome, kad tik pastangų ir tvarkingo darbo dėka dauguma tų svajonių gali išsipildyti.

Mes, jau trys metai kaip planuojame ir dirbame VII-PLJ Kongreso rengimo organizavime. Ir šiais metais jis virs realybe. Gruodžio 18 d. Buenos Aires mieste įvyks jo atidarymas. Dalyvaus 120 atstovų iš maždaug trylikos kraštų. Prie jų prisidės, pirmą kartą, ir jaunimo atstovai iš Lietuvos. Kongresas tęsis Urugvajuje, ir Brazilijoje, kur sausio 8 d. 1991 metais įvyks jo uždarymas. Kaip Kongresas pavyks, priklausys dalinai nuo mūsų darbo, nuo jo paruošimo ir mūsų organizacinio sugebėjimo. Taip pat priklausys nuo atstovų darbo, nuo jų pasiruošimo ir sugebėjimo tinkamai išnagriniuoti, apsvarstyti jiems patiektus ir visiems rūpimus klausimus, nustatyti tolimesnio darbo gaires. Ir be to, Kongreso pasisekimas priklausys taip pat nuo Jūsų, tai yra nuo visos lietuvių visuomenės pritarimo, paramos ir dalyvavimo visokiais būdais: prisidedant prie organizacinio darbo kiekviename krašte, remiant jo darbą aukomis, dalyvaujant kaip dalyviai ir kaip turistai. Bet koks jūsų dalyvavimo būdas yra mums reikalingas. Norime pajusti, kad čia tikrai buso viso pasaulio lietuvių susibūrimas, susijungimas bendram tikslui, mūsų tautinės vienybės išlaikymui.

MŪSŲ VIENYBĖ – TAUTOS STIPRYBĖ

Tai VII-PLJ Kongreso šūkis. Jis išreiškia mūsų troškimą ieškoti būdų darniam, vieningam darbui, jungiant mus visus tarp savęs ir taip pat prie mūsų kamieno – Lietuvos. Svarbiausia, kad šis Kongresas vėl duos galimybę – kaip ir ankstyvesnįjį – visiems išreikšti savo mintis, pristatyti savo planus ir apibrėžti svarbiausius mūsų veiklos reikalavimus.

Galbūt šiais metais bus daug svarbių įvykių. Tarptautinėje, ir taip pat Lietuvos laisvės siekimo plotmėje. Šis, septintas, lietuvių jaunimo Kongresas, bus vienas iš svarbiausių mūsų veiklos įvykių. Ypatingai mums, užsienyje gyvenantiems lietuviams. Todėl mes ir drįstame sakyti, kad 1991-ieji, tai Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongreso Metai.

VII-ojo PLJK Pirmininkė ir
Argentinos Kongreso Rengimo Pirmininkė
Ariana A. Rastauskaitė
V. de Obligado 2702 3 B
(1428) Buenos Aires
Tel.786-8321

VII-PLJ Kongreso Spaudos
ir Informacijos Komisija

Kai rusų išrinktas Lietuvos liaudies seimas nubalsavo Lietuvos prijungimą prie Sovietų Sąjungos, Tėvas Auseka rašė stambiu raštu per visą puslapį:

"ŽUVO MANO MYLIMOJI TĒVYNĖ
NĒ LIETUVA.

PURVINOS BOLŠEVIKU KOJOS
TREMPIA GRAŽIOSIOS GINTARO
ŽEMĖS LAUKUS (21.VII.1940)
1940 m. Liepos mėm 21-d.

Širdingai dėkojame savo Antano seseriai ir kitoms giminėms už šio brangaus dienoraščio paskolinimą. Mes tikimės daugiau pasinaudoti šiais brangiais užrašais.

Tėvai, kurie nemoko savo vaikų
lietuvių kalbos, bėga nuo savo
tautos

MUSŲ MIRUSIEJI

Kovo 9 dieną vėžiu mirė VYGINTAS
NAVICKAS. Buvo sudegintas V. Alpi
nos krematoriume.

Rio de Janeire mirė

JONAS ZAIDYS

✱ 27-06-1918
† 26-01-1991

ŠV. KAZIMIERO ATLAIDAI

Kovo 3-čią, sekmadienį, nors popietėj kartkartėmis pakrapindavo šiltas lietutis, šv. Kazimiero parapijos sale, paverstą bažnyčia, prisirinko tautiečių iš visų apylinkių. Suėjo ir pilnas V. Zelinos choras. Iš jaunimo ypač pasižymėjo skautai, kurie laiko šv. Kazimierą lietuvių skautų globėju.

Prieš prasidedant Mišioms, kun. Gavėnas norėjo kiek galint daugiau "sužinoti" apie šv. Kazimierą, šį pirmąjį modernių amžių jauną šventąjį pasaulietį. O kadangi jis yra ir ypatingas Lietuvos jaunimo, tiek tėvynėje kiek išeivijoje, Globėjas, tai "teiravosi" ypač jaunimo. Turėjo daugiau pasinaudoti portugalų kalba, kadangi jaunimui lietuviškai... daug sunkiau. O ant galo (gal visi) nustebom sužinoję, kad šv. Kazimieras yra pažįstamas ne tik Lietuvoj, bet ir kitose šalyse; kad jo santykiai su kitom tautom daug platesni, negu mes (negalvodami) manom; kad jis yra tikrai didesnis ir Lietuvos vardo skleidėjas, negu mes paprastai įsivaizduojame.

Taigi, jaunimas papasakojo, kad Šventojo tėvai buvo Jogailaitis Kazimieras IV, lietuvis, kurio valdžioj buvo Lenkija ir Lietuva, tuo metu einanti nuo Baltijos iki Juodųjų Jūrų, o motina – Elzbieta, austrė, Alberto II-jo, germaniškosios Romos imperijos imperatoriaus, duktė. Šios dvi šeimos – gediminaičiai ir habsburgiečiai – valdė beveik visą tų laikų Europą.

Jaunimas dar pastebėjo, kad Kazimiero mokytojai buvo Dlugošas – lenkas, ir Kalimakas – italas. Būtų norėję priminti (bet nebuvo laiko), kad jis, 13 metų berniokas, jau buvo kariuomenės vadas ir vyko užimti Vengrijos sostą, vesdamas beveik tarptautinę 12 tūkstančių kariuomenę – lenkų, lietuvių, vokiečių, rusų, totorių, ukrainiečių...

Mirė jaunas Gardine. Jo karstas – Vilniaus katedroj.

Pirmasis jo gyvenimą aprašė italas Zaccaria Ferreri; jo biografiją perrašė kiti italai – ir paskleidė Neapoly bei Sicilijoj...

Taip pat pirmąjį jo paveikslą nutapė italas Carlo Dolci (Florencijoj). Ir didžiausia jo bažnyčia buvo pastatyta ne Lietuvoj, o Maltos saloj, netoli Afrikos.

Liūdinčius amžinybėn iškeliavusio

AŲA

inž. **ALGIRO MOŠINSKIO**

Velionies žmoną Haliną, sūnus Jurgį ir Antaną, dukras Ludoviką ir Janiną, jų šeimas bei kitus ar timuosius nuoširdžiai užjaučiame.

Br. Liet. Bendruomenė

Šv. Kazimieras didelis Marijos gerbėjas.
Iliustracija iš Hiliariono knygelės.

O Venezueloj atsirado net jo vardo miestas – San Casimiro.

Paskutiniu metu išėjo jo biografija ir Japonijoj. Ir įdomu, kad knygoj įdėtas ir vadinamasis šv. Kazimiero himnas lotyniškai ir japoniškai, ko kitose biografijose neturime. (Šventėj dalyvavusi japonė tuo labai susidomėjo – ir prašė paskolinti knygą).

Kazimieriniais metais Brazilijoj išėjo jo biografija portugaliksi (ir ja buvo apdovanoti visi Brazilijos vyskupai); du Rio de Janeiro profesorai ją išvertė į esperanto kalbą. Tai dar vienas būdas per šv. Kazimierą garsinti Lietuvos Globėjo ir Lietuvos vardą. O brazilų-japonų rašytoja Ana Suzuki sustatė mūsų Šventojo gyvenimą brazilų vaikams – gyva, dialogine forma. Ir ten visur pabrėžiamas šv. Kazimiero lietuviškumas.

Būtų dar norėję priminti Popiežiaus Jono Pauliaus II pagarbų nusiteikimą šv. Kazimiero atžvilgiu; ir pabrėžti, kad jo pavyzdingumą ypač šių laikų jaunimui iškėlė brazilų kardinolas, Dom Agnelo Rossi.

Taip patyrėm, kad šv. Kazimiero vardas ir kultas yra daugiau paplitęs, negu mes galvojame – apsiriboję tik Lietuva.

Kaip konkrečią išvadą kun. Gavėnas iškėlė šį pasiūlymą: Kiekvienoj lietuvių šeimoj turi rasti vietos ir šv. Kazimiero paveikslas.

Tuoj sekė Mišios, kurias koncelebravo kun. Pr. Gavėnas su kun. P. Urbaičiu, prisimenančiu, kad jau turi 80 metų.

Po pamaldų salėj buvo sustatyti staliukai ir ant jų atsirado visokių suneštų skėnėstų.

Tuo tarpu skautai ant scenos sugiedojo šv. Kazimiero himną portugaliksi ir padainavo kelias linksmas lietuviškas daineles bei patrepšėjo kelis šokius.

Per vaišes ilgamečiui keliaujančiam misionieriui choras užvedė "Ilgiausių metų" ir "Parabėns a vocė...".

SVEIKINIMAS LIETUVAI

Brazilijos lietuvių jaunimas, atšventęs ypatingo savo Globėjo šventę, pasiuntė tokio turinio sveikinimus Lietuvos jaunimui (per Vatikano radiją, pasinaudodamas p. V. Tumo FAXu):

Džiaugiamės patyrę, kad šv. Kazimieras pažįstamas ir gerbiamas ne tik Lietuvoj, o ir kitose, net tolimose šalyse, kaip Italija, Portugalija, Malta, Venezuela ir kitos. Stebėjomės Japonijoj išleista jo biografija su vadinamuoju šv. Kazimiero himnu lotyniškai ir japoniškai. Brazilijoj turime jo gyvenimą portugaliksi, kuris dabar dviejų Rio de Žaneiro profesorų išverstas į esperanto kalbą. Mes sugiedojom brazilų sukurtą "Šv. Kazimiero himną" kurio vienas posmas sako: "Ir mes turim būt šventi: Bet kaip sunku šiandien gyvent! Šventasis Lietuvos Jaunikaiti, /seksim tavo pėdomis!"

Linkime tad ir jums, kad, kaip šv. Kazimieras, savo pilnai krikščionišku gyvenimu tvirtai ir ryžtingai kovotumėt už lietuvių tautos dorovę ir visišką Lietuvos nepriklausomybę. – Mes esame su jumis.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÉS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUÉS**
Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel: 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

Petraičių šeima
su ilgesiu prisimena
A. A. ALFONSA D. PETRAITĮ
pirmose jo mirties metinėse
1991 m. kovo 30 dieną.

PAMALDOS UŽ A. PETRAITĮ

Kovo 30 d. yra a. a. ALFONSO D. PETRAIČIO pirmosios mirties metinės. Kadangi tai išpuola Didįjį Šeštadienį, už šį didelį lietuvių veikėją ir spaudos bendradarbį Šv. Mišios bus atlaikytos MŪSŲ LIETUVOS redakcijos-administracijos iniciatyva balandžio (abril) 2, antradienį, 19,30 val. šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

PARAMA MŪSŲ LIETUVAI

Kpt. Juozas Čiuvinskas. . . . Cr. 2.000,00

JAUNAS STUDENTAS

ALEXANDRE LIBLIK, a. a. Alfonso D. ir p. Rožės (Da. Rosa) Petraičių vaikaitis, vos 17 metų berniokas, šeimet įstojo į Medicinos fakultetą Federaliniam Paranos universitete (Universidade Federal do Paraná).

Gabiam studentui Aleksandru ir jo tėveliams – Sergio ir Onutė-Petraitytė Liblik – nuoširdžiausi sveikinimai ir linkėjimai.

DOKUMENTAI KELIAUJANTIEMS Į LIETUVĄ

Nereikia "Anketos". Važiuoti į Lietuvą pas gimines, užtenka nusiųsti iškviestėjui tiksliai duomenis: Pavardė, vardas, tėvų vardai, gimimo vieta ir data, profesija. Ten sutvarko ir atsiunčia, tada tik kreiptis į rusų atstovybę.

TAUTOS ŠVENTĖ RIJUJE

Praeitą sekmadienį, kovo 10-tą, 10-tą valandą, senojoje Rijaus katedroje, įvyko Atkurtos Lietuvos Nepriklausomybės pirmųjų metinių minėjimas ir sausio 13-tosios Vilniaus kankinių prisiminimas, su gana gausiais dalyviais.

Šventę organizavo naujai įsikūrusi Laisvos Lietuvos Bičiulių Draugija (Associação Brasileira dos Amigos da Lituânia).

Koncelebruotos Mišios buvo atlaikytos kun. Mečislavo Valiukevičiaus ir, São Paulo lietuvių atstovo, kun. Petro Urbaičio.

Iškilmę padidino aplink altorių matomos devynios – tautinės ir religinės – vėliavos.

Mielas skaitytojau,
ar jau užsimokėjai
ML prenumeratą?

Šio "ML" numerio GARBĖS LEIDĖJAI LIDIA IR APOLINARAS JOČIAI

Sūnaus REINALDO mirties metinių proga (vasario 25 d.)

Reiškiame mūsų solidarumą Jočių šeimai dėl liūdesio praradus sūnų,
kurį pagarbiai prisimename.

Dėkojame už paramą spaudai ir linkim stiprybės bei
Dievo palaimos.

Administracija

Šv. Mišių skaitinius atliko adv. Antanas Gaulia, o Bronės Vyčaitės tautiniai rūbai, gana patraukė fotografų ir dalyvių dėmesį. Tarp dalyvių matėsi, ir kelias vėliavas laikė Fatimos Misijonierių Kongregacijos Seselės. Tai kun. Mečislavo Valiukevičiaus prieš 25 metus įkurta ir labai sėkmingai išsiplėtusi, Brazilijoje ir užsieniuose, kongregacija.

Per pamaldas buvo prisiminta, kovo 4-tos, šv. Kazimiero, Lietuvos globėjo, šventė.

APLANKYTAS PETRAS BABICKAS

Inž. Aleksandro Valavičiaus iniciatyva buvo aplankytas mūsų rašytojas, dabar beveik 88-metis, Petras Babickas. Jo sveikata laikosi pastoviai. Ta proga buvo jam įteikta Sąjungos-Aliança pagalba. Inž. Aleksandras ir svečias iš S. Paulo ragino ligonį pasinaudoti Guarã Pari, R.J., Senelių prieglauda.

Lankytojų tarpe, buvo ir Antanas Kliukas Jam ir jo šeimai ypatinga kun. Urbaičio padėka už nepaprastai nuoširdžią globą.

B.L.B.-NĖS RINKIMAI

Vasario mėn. 17 d. buvo praversti rinkimai į B.L.B. Tarybą ir Revizijos komisiją.

Balsavimų urna buvo atidaryta kovo mėn. 3 d. Kunigų Saleziečių salėje – Mokoje. Urnoje buvo rasta 240 balsavimo lapelių, kurių 14 nutarta laikyti negaliojančiais, nes turėjo arba kokius įrašus arba balsuotojo parašą; gi balsavimai buvo slapti: negalima žinoti kas už ką atiduoda balsą.

Balsai buvo skaičiuojami trijose grupėse. Balsavimo lapelius skaitė: Viktoras Tatarūnas, Algimantas Saldys ir Marytė Aleknavičiūtė. Balsus skaičiavo: Jonas Chorociejus, Magdalena Vinkšnaitienė, Adilson Puodžiūnas, Elena Buitvydas, Armando Tatarūnas, Albina Saldienė, Alfonsas Kublickas, Angelina Tatarūnienė ir Alda Chorosiejienė.

Pabaigus skaičiavimo darbą, paaiškėjo, kad į naują B.L.B.-nės Tarybą yra išrinkti pagal balsų skaičių šie asmenys: Adilson Puodžiūnas, Vytautas Tumas, Lucia Butrimavičienė, Jonas Valavičius, Vera

Tatarūnienė, Arnaldo Zizas, Jonas Silikas, kun. Juozas Šeškevičius, kun. Pranas Gavėnas, Alexandre Bumblys, Maristela Žūtaitė, Jorge Prokopas, Ricardo Braslauskas, Lionginas Gaigalas ir Milda Jodelis. Kandidatai į Tarybą yra Petras Bareišis ir dr. Antonio Šiaulys. Į Revizijos Komisiją išrinkti: Pio O. Butrimavičius, José Armando Tatarūnas ir Ana Dirsė Coralon. Kandidatas – Petras Šimonis.

Tenka džiaugtis, kad šiais metais turėjome net 27 kandidatus į B.L.B.-nės Tarybą. Tai ženklas, kad, laisvėjant Lietuvai, susidomėjimas Bendruomenės veikimu yra didesnis, kaip anksčiau. Tačiau tenka apgailestauti, kad prieš rinkimus kai kas ragino nebalsuoti už ~~ka~~ kuriuos asmenis. Ir kodėl? – Manau, kad visi, kurie sutiko kandidatuotis į B-nės Tarybą, tuo jau pareiškė norą jungtis į dirbančiųjų gretas. Visi jie savanoriai. Gi lietuviško darbo dirva Sanpaulyje yra labai plati. Linkėtina, kad naujoji B-nės Taryba darniai bendradarbiauja tarpusavyje ir su visais lietuvišiais, o taip pat kad visus norinčius dirbti įjungtų į bendrą darbą Sanpaulio lietuvių ir Tėvynės labui.

Sėkmės ir ištvermės!

M. Vinkšnaitienė

ISLANDIJA PRIPAŽIŠTA LIETUVOS NEPRIKL AUSOMYBĖ

Islandijos parlamentui (Alting'ui) pripažinus Lietuvos nepriklausomybę ir pradėjus derybas su Lietuvos valdžia dėl diplomatinių ryšių užmezgimo, kun. Juozas Šeškevičius pasiuntė telegramą Islandijos ambasadoriui Brazilijoje dėkodamas už šį drąsų Islandijos valdžios sprendimą.

SACHAROVENĖS PAREIŠKIMAS

Svarbų pareiškimą padarė A. Sacharovo našlė, J. Boner. Ji kaip A. Sacharovo reikalų įpėdinė, kreipėsi į Nobelio premijų komitetą, reikalaujama išbraukti A. Sacharovo pavardę iš Taikos Premijos laureatų sąrašo, kad ji nebūtų šalia diktatoriaus M. Gorbačiovo pavardės.

Paimta iš "Respublika" 1991- sausio
15 d. psl. 3.